

[Marinus Sørensen.]

os var det et Spørgsmaal, som burde afgøres mellem Arbejdsgiveren og den paagældende Arbejder og ikke af Rigsdagen, men det var et bestemt Krav fra Venstres Side, et Krav, vi maatte imødekomme. Det siges, at jeg som Ordfører har sagt, at der, hvor der ikke er Overenskomst, skal Forhandlinger optages med Laantagerne. Det er vel ogsaa den Maade, det praktiseres paa; hvor Laantageren overfører Arbejdet til en Entreprenør, maa det blive Entreprenøren, der optager Forhandlingerne, der er Laantageren skudt ud og Entreprenøren gaaet ind, men hvor der ingen Mellemand er paa det Omraade, er det Laantageren — og der findes i alt Fald endnu Egne, hvor Arbejderne forhandler med Laantagerne om Arbejdsvilkårene. At en Bestemmelse som denne har haft den Tendens at drive Arbejderne ind i Organisationerne og derved har medvirket til, at der kom en Overenskomst i Stand, tror jeg man kan have Ret i, men det kunde Oppositionen da saa sandt have forudset, da de traf Bestemmelsen om, at der skulde en saadan Paragraf ind i Loven.

Landbrugsministeren (Bordning): Det ærede Medlem Hr. Fibiger spurgte mig, om jeg ikke vilde paalægge de forskellige Grundforbedringsudvalg, at de ikke maatte give Tilsagn om flere Laan, end der allerede er bevilget. Det lovede jeg i Udvalget i sin Tid, og jeg skal ogsaa nok paase det for Fremtiden. Der er saa mange Penge i Behold, at der ikke er sket nogen Skade i den Henseende. Er der nogen, der gaar ud over disse Grænser, maa vedkommende selv tage Ansvaret. Rigsdagen kan ikke af den Grund komme under Tryk, saa den paa- virkes i denne Sag.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Fibiger, at jeg vidste godt, at vi ikke har været enige om Loven. De $\frac{3}{4}$ Aars Forhandlinger vidner om, at det var vanskeligt at komme over et vist Punkt, men da der om- sider var opnaaet Enighed om det, gav det sig Udtryk i det Citat, jeg læste op før angaaende Lønspørgsmaalet, og hvis jeg vil overholde det, som alle fire Partier da gik ind paa og gennemførte baade her og i det andet høje Ting, er jeg nødt til at fortolke Loven, som jeg har givet Udtryk for.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen spurgte mig, hvorledes jeg saa paa det, naar der ingen Overenskomst var i den paagældende Egn. Saa har jeg samme Opfattelse som det ærede Medlem, saa er det

den Betaling, som Landboerne bliver enige med deres Arbejdere om, der skal ydes, det staaer udtrykkeligt i sidste Sætning i det Afsnit, som omhandler Lønforholdene; det blev vi enige om i Efteraaret, og derfor er det, jeg siger, at det ærede Medlem ikke citerede mig rigtigt før, for da sagde han, at jeg forlangte den tariffmæssige Betaling alle Vegne; jeg sagde, at det gør jeg kun, hvor der er en Overenskomst, idet jeg altsaa i saa Henseende henholder mig til den Bestemmelse, som det ærede Medlem selv har været med til at gennemføre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Den højtærede Landbrugsminister siger, at han holder sig til Lovens Ord, men den højtærede Landbrugsminister er jo ikke i Tvivl om, at da Overenskomsten om denne Paragraf blev vedtaget, var vi fra alle Sider af den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Marinus Sørensen dengang gav Udtryk for her paa hele Udvalgets Vegne, at det skulde være Overenskomst mellem den Arbejdsgiver, der ønskede Arbejdet udført, og de paagældende Arbejdere, og ikke, at man skulde fortolke det paa den Maade, som den højtærede Landbrugsminister gør.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Viggo Hansen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte i Dag, som han har gjort adskillige Gange i den sidste Tid, at der vel var nogle Landmænd, som havde Korn at sælge, men største Parten skulde købe. Det er muligvis rigtigt, men jeg vil dog sige, for at oplyse det virkelige Forhold, at der er meget mere Korn ude mellem Landmændene end der plejer at være paa denne Aarstid, idet man nu langt ned i Gaardmandsbrugene har mere end tilstrækkeligt Korn til den Produktion, man har. Derfor vil jeg gerne opfordre den højtærede Minister til, og jeg haaber, han vil gaa ind paa det, at der omgaaende bliver foretaget en Korntælling. Det er dog et simpelt Krav, som vi med fuld Berettigelse kan rejse. Vi tæller jo ustandseligt i dette Land, vi har Tællinger hver 8de Dag for alle mulige Ting; hvorfor kan vi da ikke faa en Tælling af Kornet? Jeg anmoder den højtærede Minister om hurtigst muligt at foranstalte en Korntælling her i Landet.